

De gietmedaille daarentegen zal steeds een bibelot blijven, uitgevoerd in slechts enkele exemplaren.

Het kleine, op ware grootte gemodelleerde relief wordt in gips afgegoten en daarin weder het brons gegoten. De holle negatieve vorm is dus eigenlijk van zeer groot belang en de goede medailleur zal dan ook meer in het negatief nog werken dan in het positief. De Italianen noemen dit „Intaglio” en wie wel eens een negatief, „moule” gezien heeft, zal onder bepaalde verlichting en bij lang beschouwen dit positief gaan zien. Dit doet de modeleur-graveur ook en in dit schijnbare positief kan hij dus werken aan de ophooging van den vorm.

De gietmedaille is dan ook uitsluitend het werk van den kunstenaar, die tot het laatst er de hand in heeft. De mooiste medailles der Renaissance in Italië zijn dan ook gietmedailles, en de belangstelling van den liefhebber in penning- en medailleerkunst gaat weer meer en meer uit naar de gietmedaille, niet tegenstaande of misschien juist omdat, de middelen tot het vervaardigen van slagmedailles oneindig meer geraffineerd zijn dan vroeger.

In de laatste medailles nu van Huib Luns treft ons juist het zóó persoonlijke element van den teekenaar-graficus, die scherp de omtrekken, het profiel waarneemt, en daarbij waarde genoeg hecht aan het relief.

Wij zien er aan dat het ook meer gesneden dan geboetseerde medailles zijn, en door zijn decoratieven aanleg weet hij het vlak, wat men noemt te vullen. Zelfs al staat er, zooals bij de medaille voor Dr. A. Pit, alleen een portret op, dan zal een monogram in den hoek er toe bijdragen, een zeker evenwicht aan de compositie te geven, zoo ongeveer als een signatuur op een japansche prent.

Bij goed beschouwen zal men ook een zeker verschil kunnen opmerken bij vergelijking van de eerste slagmedailles die hij maakte, op ver-groote schaal, zich indenkende hoe zij verkleind zouden worden, en de latere meer directe gietmedailles, waarvan ook die van Dom. Robertus de Kerchove d'Exaerde, een zeer goed specimen is.

R. W. P. Jr.

TENTOONSTELING VAN GRAFISCHE KUNST IN HET STEDELIJK MUSEUM TE AMSTERDAM.

Een tentoonstelling van veel wit-en-zwart kunst die tot herhaald bezoek noodt. — De houtsnede, hier ruim vertegenwoordigd, heeft zich het laatste tiental jaren vooral in ons land tot een afzonderlijke kunstuiting met scherp afgebakend karakter ontwikkeld. Men heeft beseft, dat de houtsnede wel verre van alleen te zijn een middel tot verveelvoudiging, — als hoedanig zij in vroeger eeuwen haast uitsluitend beschouwd werd —,